

'Chiến dịch Tự do' của Trump vừa bị phá sản hoàn toàn. Giờ thì sao?

Bởi Frank , 6 Tháng 5 2026

'Chiến dịch Tự do' của Trump vừa bị phá sản hoàn toàn. Giờ thì sao?

Bầy leo thang dường như đang kéo Donald Trump ngày càng lún sâu vào bãi cát lún của cuộc chiến Iran.

© Ảnh: SCF

Bầy leo thang dường như đang kéo Donald Trump ngày càng lún sâu vào bãi cát lún của cuộc chiến Iran. Sau cuộc tấn công của Iran vào một kho cảng dầu của UAE, Trump đã phải lùi bước và "tạm dừng" kế hoạch thiết lập một đội hộ tống quân sự để hộ tống các tàu chở dầu đi qua eo biển Hormuz.

Chiến dịch Tự do (Project Freedom), theo các bài đăng trên mạng xã hội của chính tổng thống, đã bị đình chỉ ngay cả trước khi nó được bắt đầu, giữa bối cảnh Trump đang chật vật tìm kiếm thêm các chiến thuật tung hỏa mù nhằm đánh lừa công chúng Mỹ nhẹ dạ cả tin rằng cuộc chiến ở Iran đã "thắng". Thực tế là đã thắng tới tám lần rồi.

Nhưng thật dễ dàng để thấy Trump đang bị thao túng như thế nào bởi các thế lực khác nhau và có thể ông vẫn đang bám lấy ý tưởng về một kiểu diễn tập quân sự nào đó ở vịnh Ba Tư. Martin Jay trước đây từng suy đoán rằng ông không tin Trump sẽ phát động một cuộc tấn công thứ hai, nhưng một nỗ lực đổ bộ lên một hòn đảo và triển khai binh lính Mỹ tại đó chắc chắn vẫn là điều mà ông đang cân nhắc.

And kể từ cuộc tấn công của Iran vào UAE, một điều phi thường

đã xảy ra và điều này giờ đây sẽ càng khắc sâu ý tưởng đó vào đầu ông—rằng một kế hoạch như vậy có thể hiệu quả. UAE vừa chấp nhận rủi ro lớn và nâng tầm mối quan hệ với Israel lên một nấc thang hoàn toàn mới, vượt xa cả quy chế đặc biệt mà nước này từng có với tư cách là đối tác kiên vững duy nhất của thực thể phục quốc Do Thái trong toàn bộ Hội đồng Hợp tác Vùng Vịnh (GCC). Sau cuộc tấn công vào kho cảng dầu của mình, mạng xã hội tràn ngập thông tin rằng UAE đang lên kế hoạch cho một cuộc tấn công trả đũa và đã hợp tác quân sự với Israel. Điều này có ý nghĩa trên nhiều phương diện, vì nó không chỉ tạo ra một ranh giới chia rẽ rõ ràng giữa UAE và các nước GCC khác (những nước muốn gửi thông điệp tới Iran rằng họ không phải là kẻ thù), mà còn biến UAE thành một mục tiêu lớn của Tehran. Do đó, bước đi này là vô cùng rủi ro, nếu không muốn nói là đại họa đối với giới tinh hoa ở Abu Dhabi. Chuyện này gần như thể họ sẵn sàng phá hủy tất cả những gì đất nước đã đạt được trong năm mươi năm qua với tư cách là một phép màu kinh tế của toàn khu vực, chỉ để chứng minh rằng việc ký kết Hiệp định Abraham trên thực tế không phải là một sai lầm nghiêm trọng của họ. Hoặc là Israel, hoặc là không có gì.

Và vì vậy, chiến lược của Israel đang dịch chuyển từ việc thuyết phục Mỹ rằng họ cần phải chấp nhận những tổn thất nặng nề ngoài dự tính, cả về quân sự lẫn nhân mạng, sang việc giờ đây thuyết phục UAE. Nhưng liệu các nhà lãnh đạo của Abu Dhabi có đủ can đảm để đối đầu trực diện với Iran? Liệu họ có thể chịu đựng được tổn thất về nhân mạng và sự hủy hoại cơ sở hạ tầng vốn là điều khó tránh khỏi? Người ta chỉ có thể hình dung rằng người Israel đã tung ra những lời đường mật và dụ dỗ các nhà lãnh đạo nước này vào vùng đất giả tưởng mà Trump từng bị kéo vào.

Có lẽ chính Trump cũng đóng một vai trò thứ yếu nhưng quan trọng, vì không thể là sự trùng hợp ngẫu nhiên khi chỉ một tuần trước đó, ông đã phát biểu với các nhà báo rằng Mỹ nên cân nhắc bồi thường cho UAE những thiệt hại do các cuộc tấn công của Iran gây ra. Tất nhiên tất cả những điều này đều có mối liên hệ với nhau, và chúng ta không nên coi đó là sự trùng hợp ngẫu nhiên khi UAE vừa đưa ra quyết định dựa trên một ý muốn bốc đồng như vậy.

Ý tưởng chiếm một hòn đảo ở vịnh Ba Tư của Trump và việc UAE hiện đang thiết lập một liên minh quân sự với Israel đều nằm trong cùng một bản kế hoạch định sẵn thất bại. Điều này chắc chắn đang mang lại những niềm vui mới cho Tehran, nơi các nhà lãnh đạo khó có thể tin vào sự may mắn của mình. Họ sẽ nghĩ rằng: “Chúng ta sẽ hủy diệt Dubai và Abu Dhabi, rồi sau đó chúng kiến các nhà lãnh đạo của họ cầu xin sự tha thứ, trong khi toàn bộ GCC sẽ nhượng bộ trước bất kỳ yêu sách nào của chúng ta, bao gồm cả quyền kiểm soát các eo biển.”

Ý tưởng chiếm một hòn đảo của Trump có lẽ là ý tưởng ngu ngốc nhất của ông từ trước đến nay và rất có thể là sản phẩm trí tuệ của các nhà hoạch định quân sự Israel. Nó ngớ ngẩn trên nhiều phương diện, nhưng thật dễ hiểu tại sao nó lại có sức hút vì việc triển khai quân đội Mỹ lên một trong nhiều hòn đảo mà UAE tuyên bố Iran đã chiếm của họ là điều khả thi.

Iran có lẽ vẫn sẽ cho phép chiến dịch được tiến hành, bởi việc để Mỹ tự cô lập mình trên một hòn đảo sẽ là cách hoàn hảo để bắt họ làm con tin. Ngay cả từ góc độ hậu cần, ý tưởng này cũng chắc chắn thất bại. Đưa quân Mỹ lên một hòn đảo là một chuyện, nhưng tiếp tế cho họ lại là chuyện hoàn toàn khác. Người Iran có thể đơn giản là chặn các tàu thuyền và máy bay tiếp tế của Mỹ một khi họ đã ở đó và thiết lập căn cứ. Binh lính cần thức ăn, nước uống và trang thiết bị mới có thể hoạt động được.

Các nhà hoạch định quân sự đưa ra ý tưởng này có lẽ nghĩ rằng một hòn đảo như vậy có thể là căn cứ để phát động các chiến dịch, nhưng lại không tính đến việc Iran sẽ đi trước một bước và không để phần thứ hai của kế hoạch này đơm hoa kết trái. Và thế là ý tưởng về hòn đảo sẽ phản tác dụng ngay trước mặt những người đã phê duyệt nó, vì các binh lính về cơ bản sẽ trở thành con tin bị bêu rếu trên các nền tảng mạng xã hội mỗi ngày, trong khi chính Iran, bằng một hành động tử tế, sẽ là bên nuôi ăn họ—trừ khi Tehran quá phẫn nộ trước một cuộc tấn công vào cơ sở hạ tầng năng lượng của mình đến mức quyết định tiêu diệt tất cả bọn họ để gửi một thông điệp tới Mỹ và Israel.

Tất cả đều là điên rồ. Nhưng vấn đề của sự điên rồ khi đã tiến đến giai đoạn này là giải pháp duy nhất dường như lại là sự điên rồ hơn. Trump, Israel, và giờ là UAE đều đang lấy lửa trị lửa, và trở trêu thay chính UAE—quốc gia duy nhất trong khu vực từng có thời điểm có mối quan hệ khá nồng ấm với Iran—lẽ ra đã có thể là cầu nối ngoại giao để tìm ra một giải pháp hòa bình. UAE, nơi có một cộng đồng người Iran khổng lồ ở Dubai, lẽ ra đã có thể là quốc gia duy nhất ngăn chặn sự điên rồ này và môi giới hòa bình nhờ mối quan hệ độc đáo của họ với cả Israel lẫn Iran, vậy mà họ đã chọn không làm điều đó. Đây chính là cái bẫy leo thang, như Giáo sư Bob Pape đã gọi, và nó vừa tìm thấy nạn nhân mới nhất tại Abu Dhabi.

https://www.youtube.com/watch?v=_gvfaNYE3x0